

[Industriministeren]

den 4. februar 1983, er blevet udsat, indtil supplerende materiale, bl.a. om redningaktionen fra de hollandske myndigheder, foreligger.

Om de faktiske forhold kan jeg oplyse, at »Activ« i oktober/november 1982 blev synet af statens skibstilsyn og fik udstedt fartstilladelse til at gå i eufopæisk fart som lastskib. På rejsen til og fra England var skibet således ikke et »socialpædagogisk skibsprojekt«, men et lastskib, der ved afgang fra Nyborg opfyldte alle tekniske krav til et sådant skib.

Når omstændighederne i forbindelse med forliset er klarlagt gennem søforklaring og eventuelle yderligere undersøgelser, vil jeg naturligvis nøje overveje, om kontrollen med overholdelse af sikkerheds- og bemandingsreglerne er betryggende, og om de har været overholdt i det konkrete tilfælde.

Spm. nr. S 588

Til forsvarsministeren (3/2 83) af:

Birthe Hansen (SF):

»Vil ministeren tage skridt til at oprette depoter for opbevaring af hjemmeværnsfolkens håndvåben og ammunition samt foranstalte en undersøgelse for at få oplyst antallet af større og mindre skuddramaer, som er årsaget af hjemmeværnsfolk?«

Begrundelse

I Lolland-Falsters Folketidende af g.d. fremgik det, at en 31-årig mand blev dræbt og to mennesker såret, da en 23-årig hjemmeværnsmand i aftes gik amok og affyrede en automatisk riffel ind i et værtshus i Slagelse.

Samme blad refererede fra grundlovsforhøret, at den sigtede på et tidspunkt ringede til delingsføreren og bad denne komme og hente riflen og ammunition, da han var bange for, hvad han kunne finde på.

Information den 3/2 1983 refererer major Erling Hansen, hjemmeværnskommandoen, for, at lokale hjemmeværnsledere taler med et medlem, hvis man har fornemmet, at han eller hun har problemer på hjemmefronten og derfor er uligevægtig. I sådanne tilfælde beslaglægges ammunition og våbenet.

Spørgeren finder, at en sådan vurdering fra et medlem af hjemmeværnet, hvad enten pågældende er leder eller ej, af den psykiske

tilstand må siges at hvile på et løst grundlag og giver ikke tilstrækkelig sikkerhed for borgernes liv og lemmer.

Besvarelse (9/2 83):

Forsvarsministeren (Hans Engell):

Hjemmeværnet fører allerede fortegnelse over de tilfælde, hvor hjemmeværnsvåben har været misbrugt. Det fremgår heraf, at der i løbet af de seneste 20 år har været 10 tilfælde af drab med hjemmeværnsvåben begået af hjemmeværnsmand eller en person, der har tilegnet sig et hjemmeværnsvåben. Drabene fordeler sig med et i 1962, to i 1968, to i 1969, et i 1970, et i 1979, to i 1981 og et i 1983.

Endvidere fremgår, at der siden 1976 har været 10 tilfælde, hvor hjemmeværnsmand har anvendt udleverede våben ulovligt, men uden ulykke til følge. De fordeler sig med tre i 1976, to i 1977, et i 1978, et i 1979, to i 1981 og et i 1983. Siden 1967 har 41 hjemmeværnsmand begået selvmord ved brug af hjemmeværnsvåben.

Jeg ser således ikke noget behov for at gennemføre en speciel undersøgelse for at få oplyst antallet af større og mindre skuddramaer.

Hvad angår spørgsmålet om en ændret opbevaring af hjemmeværnsvåben og ammunition, kan jeg oplyse, at hjemmeværnet er en del af det militære forsvar og indgår som et vigtigt led i forsvarrets samlede beredskab. For så effektivt som muligt at kunne løse de opgaver, der som følge heraf er pålagt hjemmeværnet, er det nødvendigt, at dets personel opbevarer personlig udrustning, herunder håndvåben og en mindre beholdning beredskabsammunition, på bopælen.

Såfremt der skulle gennemføres en ændring af de gældende opbevaringsbestemmelser for hjemmeværnsvåben og ammunition, ville denne indebære en alvorlig forringelse af hjemmeværnets værdi, der bl.a. er baseret på et meget højt og landsdækkende beredskab.

Ifølge loven om hjemmeværnet er hjemmeværnspersonel forpligtet til at opbevare og vedligeholde personlig udrustning, herunder våben, mundering og ammunition, i overensstemmelse med de forskrifter, der er fastsat herfor. De fastsatte forskrifter tager sigte på at opnå den størst mulige grad af sikkerhed